

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0910

Publisher Einhorn Verlag, Kusnacht, Switzerland

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

Nikola Šimić Tonin

EGZISTENCIJALNI VIDOKRUG ISTOSTI

Mirjana Ganza Šarec, MALA SIRENA, roman, knjiga II.

Prozna uspješnica, *Mala Sirena*, psihološko-filozofski roman s unutarnjim monologom u trećem licu, knjiga II, Mirjane Ganze Šarec, pravocrtno pripovijedana, začudne i zanimljive strukture romana, sljedovima događanja, ko na filmskoj vrpci, bez nedorečenih rukavaca, ima svoje, samo-svoje, davno podcrtane, domisljice, utemeljene, do razine osobne filozofije življenja, poimanja života, idejom *istosti*, u korespondenciji s okruženjem, ljudima, elementima činjenica, nedopuštanja zlu da pobjedi, pobjeđivanje zla dobrim, jer grijesi i zlo unište zajedništvo. Te činjenice ponekad imaju tvorno religioznu, faktografsko-stvarnosnu provenijenciju, unutar osobne filozofske lepeze, razvidno markirani prioriteta i konvencija, ishodišta i koordinata, načela i orijentira ljubavi, temeljnoga ambijenta života.

... „ Mala Sirena, ne traga za svojim identitetom (kao što je često u likovima suvremene književnosti). Ona sebe pozna tako reći od rođenja. Nju vodi Duh Sveti (geni) i ona je toga svjesna. Ona traži da drugi prihvate nju. Ona ne traži sebe nego svoje mjesto pod suncem. Ona sebe ima i hoće da je drugi imaju, shvate. Ako se to dogodi znači da se svijet oko nje popravio, a Mala mu se Sirena pridružila i postala Milka... „ – Riječ autora, Mirjane Ganza Šarec.

Svojom nevjerojatnom lakoćom pisanja, Mirjana Ganza Šarec, senzibilno-spoznajnim, tvorbena-kreativnim principima, kojima je temeljno pokriće, bogato životno iskustvo pripovjedačkoga subjekta, sebe, što se dakako zamjećuje u *Maloj Sireni*, putnici na svoju odgovornost, životnim putovima i stranputicama, *raljama života*, u toj iskonskoj žudnji za prihvaćanjem, žedna tople svjetlosti srca, u čestim nastanama tišina, unutarnji govor daje svemu osvrhovljenost. Iz tih tama upire nadonosne poglede, pruža ruke, da ubere zrela klasja svjetlosti, praznih ruku ječi pritajenim krikovima ljubavi i gnjeva, u tišini svog diskretnog življenja, pripravna na nove moguće kušnje i oskudice, dok sjećanjima skida prašinu s obiteljskih fotografija, suočena sa zahtjevima mnoštva.

... „ Marijana uznemirena zabrinuta lica dolazi Maloj Sireni i kaže:

- Dijete je previše mirno i Majda tvrdi da ne diše.

Mala Sirena se skoči, uzme svoju Snježanu, začepi joj nosić i ona duboko udahne i otvori oči. Majda sada zajeca od sreće.

- Mislila sam da je umrla od hladnoće... „

,

U Maloj Sireni ima, i slabosti i snage, krotkosti i strasti, duha i tijela. Ima iznad svega, mnogo akumulirane patnje. Njen muškarac rijetko prelazi prag njene samoće, i ulazi u njen realitet i svakodnevlje. Mala Sirena obitava u slojevitostima čežnje, fikcije i meditacije. Sniva. Razmišlja. Svoju samoću uspijeva oduhovit.

Prilazeći drugima, nježno i tiho, u pokušajima biti, Mala Sirena cijepa svoje biće, prijanja uz prirodu uz stvari, dok sagledava sebe, kao prozirnu krhotinu, krhotinu koju religioznost održava u cijelosti, da se sva nespojivo razaspe do kraja.

Ovaj roman rijeka, obiteljska saga, Bildungsroman, tj. roman odgoja i odrastanja, teče dalje. Iz čvorišta osjetilnosti, s tom snagom, snagom vjere, spremna, za nove zrenike, svjesna svoje krhkosti, Mala Sirena bježi od sivila stvarnosti, crnih među-doba. Gnušajući se sivila svakodnevnice, okolišne životne zbilje, zagrnuta unutarnjom retorikom, Mala Sirena.

Zdravi korijen priče, formira se i raste, razvija se u integralni organizam djela, protkanoga ekspresijama riječi. U svemu se čuti strah . Strah dominira svojim podanicima.

Pozornicom romana *Mala Sirena* dominiraju: religioznost, alegorija, demistifikacija, ironija, snovi i uspomene, vizure i opsesije.

Skalom osjećaja unutar egzistencijalnoga vidokruga dominiraju: intuicije, čežnje, slunje, frustracije, patnje, ljutnje, prijekori, prijetnje, posrtanja, strahovi, nesigurnost...

Mala Sirena putuje križnim postajama krhotina svoje rasute duše.

Ovim riječima počinje roman:

- „Moram žuriti.- kaže Nenad.

Iako je držala dolje glavu krajnje zbunjena primijetila je da joj je, pošto je nešto napisao na nju, tutnuo ceduljicu u ruku, poljubio je u lice i nestao.

Malo po malo Mala Sirena dolazi sebi. Na ceduljici je bila napisana Nenadova adresa... „

... „Ubrzo se zahladnjuju opet odnosi Male Sirene sa sestrama i majkom, a Vlatko se pridružuje njima. „ – ovim riječima Mirjana Ganza Šarec završava drugu knjigu o Maloj Sireni, a što je bilo između početnih i završnih riječi, otkrite sami.

NEKOPRAT

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>